

Ruta Granados 5 · CASA NADIUA DE RICARD VIÑES

Naixement i primers anys d'estudi

Ricard Viñes i Roda va néixer a Lleida el 5 de febrer de 1875 i inicià els estudis musicals als 7 anys amb l'organista de la catedral Joaquim Terraza. Poc després, vistos els grans avenços que feia, ja es va traslladar a Barcelona.

Com que no tenia l'edat mínima per ingressar a l'Escola Municipal de Música de Barcelona, va estudiar com a alumne particular amb Joan Baptista Pujol. Dos anys després, el 1887, va poder entrar a l'Escola com a alumne oficial i aquell mateix any va rebre el primer premi de piano. També va estudiar harmonia i composició amb Felip Pedrell.

Anada a París

L'octubre de 1887, amb només 12 anys, Viñes i la seva mare van traslladar-se a París i va ser admès com a alumne oïdor a les classes superiors de piano que impartia Charles Bériot al Conservatori de París.

Viñes freqüentava les reunions de la colònia hispanoamericana i les d'altres cercles benestants on aviat va ser conegut no només com un gran pianista sinó també com una persona molt culta. Va ser en aquests salons parisencs on Viñes va conèixer el noble anglès Lord Butterfield qui esdevindria el seu mecenes.

També va ser membre d'un grup anomenat *Les apaches* que aplegava un nombrós grup d'artistes que es reunien tots els dissabtes al vespre per parlar de literatura, música, poesia, pintura, filosofia...

Anys de plenitud i mort

Durant la primera guerra mundial (1914-1918), Viñes es va refugiar al sud de França. Acabada la guerra, va fer dues gires de concerts per Amèrica del Sud (1920 i 1924) i alguns anys després, entre el 1930 i el 1936, hi va tornar a actuar. En tornar a París encara va oferir nombrosos concerts amb gran èxit però a poc a poc la seva personalitat artística va anar minvant.

Finalment, el 1940 va tornar a Barcelona on va restar fins la seva mort. Els darrers anys de la seva vida va passar moltes dificultats econòmiques i va morir a l'hospital de Pedralbes el 29 d'abril de 1943.

Viñes i Granados vivien i estudiaven a l'*Hôtel de Cologne et d'Espagne*. Junts van aprendre la llengua francesa i van conèixer la ciutat. Hi ha algunes anècdotes divertides com, per exemple, quan -sense ser conscients del perill- es passejaven pels terrats de zinc de l'hotel, o quan per divertir-se tocaven sovint el piano a quatre mans, o quan recitaven poemes de Bécquer sobre la tomba de Chopin... a més d'anar a concerts, tertúlies, exposicions i compartir moltes estones d'oci i conversa.